

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro farnosti Moravany a Ořechov
Ročník 10 Číslo 53 Duben

SLOVO OTCE MARIUSZE

Velikonoce oslavou Božího milosrdenství

Moji milí, vstupujeme do liturgické oslavy Svatého týdne, jenž začíná Květnou nedělí a končí nedělí velikonoční, nedělí vzkříšení. Vrcholem liturgie bude velikonoční triduum, slavení tří velikonočních dnů: utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Páně.

Toto třídenní už tradičně začíná večerní eucharistií na Zelený čtvrtek, jenž je připomínkou Ježíšovy poslední večeře na rozloučenou a ustanovení dvou svátostí, eucharistie a kněžství. Na Velký pátek se jediný den v roce neslouží mše svatá a křesťané si připomínají smrt Pána Ježíše Krista na kříži. Středem liturgie je uctívání kříže. Výrazem naší vděčnosti za dar spásy a zároveň kajičnosti má být dodržení přísného půstu v tento den. Bílá sobota nabízí příležitost modlitebního trvání u Ježíšova hrobu. Sobotní večerní liturgií už začínají radostné oslavy Ježíšova mrtvýchvstání.

Velikonoce nejsou pro křesťany svátkem jako ostatní svátky. Je to „svátek svátků“, „slavnost slavností“, jak učí církev (srov. KKC 1169). I když Velikonoce jsou původem pohanským svátkem jara (proto všude potkáváme i pohanské symboly velikonoce), už Židé mu dali zcela nový význam a slavili ho jako památku na Boží záchranu z egyptského

zotročení a slavné vyjití (exodus) z Egypta. Křesťané v tajemství Velikonoc rozpoznali opravdové jaro: že život je silnější než smrt. Věří, že Ježíš svou smrtí na kříži a svým vzkříšením překonal smrt, a tak otevřel každému člověku cestu k definitivnímu "exodu" - vyjití, přejití z tohoto světa zotročení a smrti do světa Božího, ke slávě vzkříšení, k živou věčnému. Ježíš o tom učí v Janově evangeliu: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“ (Jan 11,25)

Radujme se tedy, sestry a bratři, o těchto svátcích, že Bůh nás nenechal zemřít v temnotách našich hříchů, ale svou smrtí a svým zmrtvýchvstáním zničil moc zla. Velikonoce jsou tak oslavou velkého Božího milosrdenství, jenž se projevilo v „moudrosti kříže“.

Milí farníci, k blížícím se Velikonocům přeji vám a sobě, ať nás pravda o Božím milosrdenství opět silně povzbudí k dobrému prožití těchto svátků a vede k ještě hlubší lásce k Bohu, který je „Bohem bohatým v milosrdenství“.

otec Mariusz

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

Sv. Vojtěch

Narodil se v Libici asi roku 956 do rodu Slavníkovců. Studoval devět let v Magdeburku, v 16 letech byl biřmován a přijal jméno Adalbert. Poté v Čechách vykonával podjáhenskou službu.

Poté se stal pomocníkem biskupa Dětmara a po jeho smrti se stal druhým pražským biskupem. Náboženský život v té době moc netíhl ke křesťanským ideálům. Lidé i kněží žili nemravným způsobem života, obchodovalo se s otroky, vyskytovalo se zde i mnohoženství a sňatky mezi příbuznými. Vojtěch chtěl tuto situaci změnit. Žil asketickým životem, trval na zásadách křesťanství, o majetek i stravu se dělil s chudými. Byl velmi vzdělaný a měl hlubokou víru.

Podnikal rozsáhlé misijní cesty, ale ani po šesti letech se situace v Čechách nezlepšila, Vojtěch se setkával s odporem lidu i duchovenstva na svoje požadavky na obnovu mravů. Roku 988 se vydal za papežem s prosbou, aby ho zprostil úřadu biskupa. Papež mu vyhověl, ale na jeho místo nikoho jiného nedosadil. Vojtěch se usadil v klášteře na římském Aventinu, kde žil v pokoji a klidu jako prostý mnich. V roce 990

složil řeholní sliby. Teprve v roce 992 začal kníže Boleslav řešit situaci ohledně návratu biskupa. Vyslal za ním posly, kteří mu jménem lidu měli vzkázat, že už nebudou bránit jeho snahám o obnovu mravů. Vojtěch nerad opustil klášter a vrátil se do Čech. Do Prahy s sebou přivedl skupinu italských mnichů a pro ně založil Břevnovský klášter, který byl jako první mužský klášter v Čechách vysvěcen 14. ledna 993. Avšak od Vojtěchova odchodu se situace nijak nezměnila, a proto se r. 994 rozhodl opustit svůj úřad podruhé. Hlavním důvodem odchodu byl konflikt mezi Přemyslovci a Slavníkovci a následné vyvraždění Slavníkovců. Poté se Vojtěch odebral do Polska s cílem podniknout misijní cestu k pohanům Prusů. Zde byl i se svými druhy zavražděn. Vojtěchovy ostatky od Prusů vykoupil polský kníže (prý je vyvážil zlatem). Ve Hnězdně mu pak vystrojil slavnostní pohřeb. O pouhé dva roky později byl sv. Vojtěch svatořečen. Jeho ostatky byly poté převezeny do Čech. Vojtěch se stal spolu se sv. Václavem patronem české země. Jeho památka se slaví 23. dubna.

/Magda/

POZNÁVÁME POUTNÍ MÍSTA BRNĚNSKÉ DIECÉZE

Poutní kaple sv. Jakuba v Ivančicích
Ať už se vydáte autem z Ořechova přes Silůvky a Moravské Bránice nebo pěšky přes Silůvky a Hlínu, dojdete krásnou

přírodou mezi poli a kolem vinic ke kapli svatého Jakuba v Ivančicích. Bílá stavba kaple je vidět už zdaleka.

Historie kaple je pestrá, stavba kaple se datuje od roku 1852, vysvěcena byla o šest let později. Kaple byla svědkem nejen pěkných událostí, ale i smutných. Vlivem válek a přírodních katastrof byla několikrát poškozena. Generální opravy se dočkala až v letech 1954 - 1955 díky tehdejšímu ivančickému faráři P. Janu Slabému. Ke kapli neodmyslitelně patří i křížová cesta - 14 kapliček od hřbitova ke kapli - s polychromovanými litinovými reliéfy. Kapličky křížové cesty byly stavěny v letech 1861-1863. Generální oprava byla provedena až v roce 1991. Při ivančické pouti, která se koná v neděli na svátek sv. Jakuba (případně v neděli následující po tomto svátku) je u kaple sloužena mše svatá za účasti občanů Ivančic a věřících z blízkého okolí.

/Leona/

LITURGIE A MODLITBA

Svatý týden a velikonoční třídění

Svatý týden začíná *Květnou nedělí*. V katolické liturgii trvá liturgický den běžně od půlnoci k půlnoci, o nedělích a svátcích se ale udrželo židovské počítání dne. Ten začíná západem slunce, večer předchozího dne. Tento rozdíl se projevuje i v některých dalších dnech velikonočního třídění. Večerní mše na památku poslední večeře Páně není z pohledu liturgie součástí čtvrtku Svatého týdne, ale velikonočního třídění, přestože v běžné řeči po celý den používáme název Zelený čtvrtek. Budeme tedy rozlišovat Čtvrtek Svatého týdne (od půlnoci do začátku večerní mše) a Zelený čtvrtek (od večerní mše do půlnoci). Podobně velikonoční vigilie a její liturgické slavení v sobotu ve večerních hodinách již není součástí Bílé soboty, ale neděle Zmrtvýchvstání Páně. **Velikonoční třídění tak začíná čtvrteční večerní mší a končí velikonoční nedělí.**

Průběh Svatého týdne a velikonočního třídění: **Květná neděle** - připomínáme si Ježíšův vjezd do Jeruzaléma (Palmová neděle) a zároveň jsme uváděni do tajemství jeho ukřižování, pohřbení a vzkříšení (Pašijová neděle, tj. o utrpení). Mše běžně začíná vzpomínkou na Ježíšův vjezd do Jeruzaléma - žehnáním ratolestí a slavnostním průvodem.

Během **pondělí, úterý a středy Svatého týdne** (a také o Velkém pátku) se při mši sv. v evangelijních úryvcích popisují okamžiky před Jidášovou zradou Ježíše. Ve **čtvrtek Svatého týdne** je v dopoledních hodinách mše při svěcení olejů - Missa chrismatis - tuto mši koncelebruje v katedrále biskup se svými kněžími za účasti věřících. Tím je zdůrazněno společenství mezi kněžími a biskupem v den, kdy si připomínáme ustanovení svátosti kněžství. V rámci této bohoslužby kněží obnovují formou odpovědí na biskupovy otázky své závazky, které na sebe přijali při svém kněžském svěcení. **Zelený čtvrtek - večer** začíná velikonoční triduum. Při večerní liturgii si připomínáme Ježíšovu večeři na rozloučenou, při níž umyl nohy svým apoštolům, ustanovení eucharistie a svátosti kněžství, zradu Jidáše a Ježíšovu modlitbu v Getsemanské zahradě a jeho zajetí. Svatostánek je před slavením mše sv. prázdný. Při zpěvu Sláva na výsostech Bohu (Gloria) se rozezní zvony. Po skončení chvalozpěvu utichají až do zpěvu Sláva na výsostech

Bohu při velikonoční vigílii. Na stejnou dobu se odmlčí i varhany a jiné hudební nástroje. Zmlknutí zvonů a hudebních nástrojů připomíná Kristovo ponížení.

Na konci bohoslužby se eucharistie slavnostně přenese z oltáře na jiné vhodné místo, kde je uložena až do obřadů velikonoční vigílie. Tento průvod se vnímá jako Ježíšův odchod do Getsemanské zahrady. Je možné na tomto místě zůstat k bdění a adoraci, která nemá mít ale po půlnoci slavnostní ráz. Po skončení bohoslužby se z oltáře odnese kříž i oltářní plátno, tím se zvýrazní skutečnost, že se až do velikonoční vigílie neslaví eucharistická bohoslužba. Na **Velký pátek** se nikde neslaví eucharistická oběť (mše sv.), při velkopátečních obřadech je ve středu naší pozornosti Kristův kříž jako zdroj odpuštění hříchů. Tento den je také dnem přísného postu (lidé od 14-ti let se mají zdržet masa, ve věku 18-60 let se kromě toho mohou najíst jen jednou

za den do sytosti, ostatní se přidají k postu podle svých možností).

Během liturgie je uctívání kříže. Lidé na výzvu „Hle, kříž, na kterém umřel Spasitel světa“ odpovídají „Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste (a děkujeme ti)“. Pak následuje prostor k osobnímu uctění ze strany přítomných. Na **Bílou sobotu** uvažujeme o Ježíšově utrpení, smrti a o jeho sestoupení mezi mrtvé. V kostele bývá k modlitbě upravené místo nazývané Kristův hrob (Boží hrob). Před zahájením *velikonoční vigilie* je eucharistie přenesena zpět do svatostánku a oltář se pokryje plátny. Bohoslužba velikonoční vigilie je oslavou Kristova vzkříšení, které se událo během noci ze soboty na neděli. Začátek liturgie začíná *slavností velikonoční svíce* venku u zapáleného ohně, který symbolizuje jas velké noci, kdy Kristus vstal z mrtvých jako vítěz nad smrtí. U ohně označí kněz paškál křížem, písmeny alfa a omega a letopočtem daného roku. Pak do něj vsadí ve tvaru kříže pět kadidlových zrn, která symbolizují pět Ježíšových

ran na kříži. Je tím zvýrazněno, za jakou cenu jsme byli vykoupeni. Od nového ohně rozsvítí kněz velikonoční svíci. Na trojí zvolání: „Světlo Kristovo“ všichni odpovídají „Sláva tobě, Pane“. Lidé si rozsvítí od paškálu své svíce. Ve *velikonočním chvalo zpěvu (Exsultet)* se oslavuje tajemství noci, ve které nás Kristus vzdálil od moci hříchu. Exsultet má podobnou strukturu jako eucharistická modlitba, přičemž v pozici obětního daru je velikonoční svíce, která se stává symbolem Krista.

Po zpěvu Exsultet si všichni zhasnou svíce. Následuje *Bohoslužba slova* se sedmi čteními. Následuje chvalo zpěv *Sláva na výsostech Bohu*, kdy se rozezní zvony a začnou hrát varhany, na oltáři se rozsvítí svíce. Podobně jako Exsultet má i modlitba *žehnání křestní vody* obdobné části jako eucharistická modlitba. Věřící obnovují svoje křestní závazky. Dál pokračuje bohoslužba obvyklým způsobem. **Mše v den slavnosti - Boží hod.** V některých místech je zvykem žehnat o Velikonocích pokrmy. Toto žehnání

souvisí se starou postní praxí, která zakazovala požívání nejen masa, ale i sýra a vajec. Tyto pokrmy byly o Velikonocích žehnány pro jejich první domácí použití. Zvláštní symboliku má velikonoční vejce - symbol života. Žehnání pokrmů připomíná, že společenství s Kristem u eucharistického stolu má pokračovat doma v hostině lásky.

/z brožury Velikonoční třídění vybrala Leona/

Svátek Božího milosrdenství - 2. neděle velikonoční (letos 12. dubna 2015)

Na první neděli po Velikonocích se slaví Svátek Božího milosrdenství. Neděli Božího milosrdenství stanovil papež Jan Pavel II. v den svatořečení polské řeholnice Faustyny Kowalské - 30. dubna 2000.

Právě sestra Faustyna se stala šiřitelkou poselství o milosrdenství určené celému světu. *„V tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat“* (Deníček, 699).

Přípravou na svátek může být novéna, která spočívá v modlitbě Korunky k Božímu milosrdenství. *„V té novéně,“* slíbil Ježíš, *„udělím duším veškeré milosti“* (Deníček, 796).

Svatý otec František k Božímu milosrdenství loni o Velikonocích řekl - Poslyšte dobře: **Boží milosrdenství**

nabízené všem nemá mezí! Dobře si tuto větu zapamatujte. A můžeme ji říci všichni společně: **Boží milosrdenství nabízené všem nemá mezí!** Říkejme spolu: **Boží milosrdenství nabízené všem nemá mezí!** Pán je vždy připraven odvalit náhrobní kámen našich hříchů, které nás dělí od Něho, který je světlem živých.

Při kázání z Domu sv. Marty 17. března 2015 papež František mimo jiné konstatoval: Milosrdenství je naplněním Zákona. Církev je Ježíšovým domem, domem milosrdenství, který přijímá všechny, a nikoli místem, kde křesťané smějí zavírat dveře druhým. František již déle upozorňuje na tento rozpor mezi Kristem, jenž dveře otevírá všem, kdo Jej hledají, zejména těm vzdáleným, a křesťany, kteří dveře církve někdy zavírají těm, kdo klepou. Je to rozpor mezi bezmezným milosrdenstvím Krista a jeho nedostatkem někdy právě u křesťanů. *„Církev má dveře vždycky otevřené. Kdo jsi ty, že zavíráš dveře svého srdce muži či ženě, kteří se chtějí napravit a stát se součástí Božího lidu, protože Duch svatý pohnul jejich srdcem?“*

V bazilice sv. Petra 13. března 2015 oznámil papež František během své homilie vyhlášení **Svatého roku Božího milosrdenství**. Bude zahájen letos na slavnost Neposkvrněného Početí (8. prosince) a potrvá do slavnosti Krista Krále 20. listopadu příštího roku.

/Lada/

Novéna k Božímu milosrdenství a Korunka k Božímu milosrdenství

Novéna k Božímu milosrdenství začíná na Velký pátek a končí v sobotu před 2. nedělí velikonoční, která je nedělí Božího milosrdenství. Modlitba novény spočívá v prosté modlitbě Korunky k Božímu milosrdenství, jejíž text uvádíme níže. Korunka k Božímu milosrdenství se však modlívá i kdykoli během celého roku. Někdy se s ní setkávají věřící jako uloženým pokáním po svátosti smíření.

V Deníčku sestry Faustyny je zaznamenán rozšířený text novény, který jí Pán Ježíš nadiktoval pro ni samotnou. Vyzývá sestru Faustynu k modlitbě slovy „ Dnes mi přived' duše ... „ a sestra Faustyna se modlí za tyto duše svými slovy a slovy Korunky, kterou jí Pán Ježíš také nadiktoval.

1. den: Modlitba o milosrdenství Boží pro celé lidstvo, zvláště pro hříšníky.
2. den: Modlitba za kněze a řeholníky, skrze něž stéká Boží milosrdenství na lidstvo.

3. den: Modlitba za všechny věrné křesťany.

4. den: Modlitba za pohany a nevěřící, kteří ještě neznají Boží milosrdenství.

5. den: Modlitba za bloudící ve víře.

6. den: Modlitba za malé děti a duše, jež se jim podobají.

7. den: Modlitba za ty, kteří uctívají Boží milosrdenství a šíří v ně důvěru, a tím se stávají živým obrazem milosrdného Srdce Ježíšova.

8. den: Modlitba za duše v očištcí, aby proudy Krve Ježíše Krista mírnily a zkrátily jejich utrpení, jímž splácejí dluhy své viny Boží spravedlnosti.

9. den: Modlitba za vlašné duše, jež byly příčinou strašných bolestí Krista Pána v Getsemanech

Modlitba Korunky k Božímu milosrdenství se modlí na obyčejném růženci.

Začíná znamením kříže „*Ve jménu Otce i Syna i Duchu svatého*“ a pokračuje modlitbami *Otče náš, Zdrávas, Věřím v Boha*. Dále se pětkrát opakuje desátek, složený z modlitby „*Věčný Otče, obětuji Ti Tělo a Krev, Duši a Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa*“ na zrnkách pro Otče náš a desetkrát opakované věty „*Pro jeho bolestné utrpení smiluj se nad námi a nad celým světem*“ na zrnkách pro Zdrávas. Korunka je pak zakončena modlitbou, která se skládá z třikrát opakovaného: „*Svatý Bože, Svátý Silný,*

Svatý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem." /Leona/

MYŠLENKA

Dospělí žijí často jako malé děti. Hrají si na manžele, ale odmítají vstoupit do manželství. Hrají si na rodiče, ale odmítají vzít za potomstvo odpovědnost. Hrají si na křesťany, ale odmítají poznání evangelia. Hrají si na vzdělance, ale čtou jen časopisy v čekárně u zubaře. V životě je možné hrát, ale ve hrách nelze žít.

/z knihy Maxe Kašparů: Šum z pěn/

CHYSTÁME SE NA NÁRODNÍ EUCHARISTICKÝ KONGRES

Téma č. 4 - „Eucharistie a evangelizace“ (připravila královehradecká diecéze)

**Národní
eucharistický
kongres 2015**

Eucharistie je zdroj jednoty a síly života církve. Zde je skryta posila pro fungující farní společenství. To může ve své vnitřní stabilitě i otevřenosti vůči Bohu přijmout jeho výzvu k hlásání evangelia. Zájem a ochota angažovat se pro evangelizaci je zároveň faktorem zobrazujícím úroveň víry křesťanů. Kdo žije v úzkém - svátostném - kontaktu s Kristem, sjednocuje se i s jeho vůlí. A

tou je šíření Božího království. Závěr každé mše svaté v latině zní: *Ite missa est...* Jděte, toto (eucharistické) shromáždění je rozpuštěno... a nyní to, co jste zde získali, zvěstujte a předávejte dál. Praxe ukazuje, že při různých evangelizačních aktivitách zůstává podstatou plodnosti hlasatelů evangelia modlitba, především adorace před Nejsvětější svátostí oltářní. Eucharistie doslova živí hlasatele evangelia a dává sílu i pravdivost jejich působení. Eucharistie je vyjádřením základní pravdy o Kristově vztahu k člověku, o smyslu našeho života a stává se vrcholem iniciace nového křesťana do života církve. Lidé dnes hledají zázemí, přijetí, domov, hledají trvalý vztah - skutečnou, bezpodmínečnou lásku.

Eucharistie je největším projevem Kristovy obětující se a vydávající se lásky a bude trvalou inspirací a základním prostředkem evangelizace. Kristova láska v eucharistii dává věřícím křesťanům sílu, aby se milovali navzájem a nezištně milovali všechny své bližní.

Svým spojením s Kristem se lid nové smlouvy neuzavírá sám do sebe, nýbrž stává se „svátostí“ pro lidstvo, znamením a nástrojem spásy, kterou vykonal Kristus, světlo světa a sůl země (srov. Mt 5,13-16) k vykoupení všech. Poslání církve je v návaznosti na poslání Kristovo: „Jako mne poslal Otec, tak i já posílám vás“ (Jan 20,21). Proto z

neustálého obnovování oběti kříže v eucharistii a z přijímání Kristova Těla a Krve čerpá církev nezbytnou duchovní sílu ke splnění svého poslání. Tak se eucharistie stává pramenem a zároveň vyvrcholením evangelizace, protože jejím cílem je společenství lidí s Kristem a v něm s Otcem a s Duchem Svatým. (čl. 22)

**Na co si dát pozor při pomoci lidem?
Jak ne?**

T. Špidlík má kratičký příklad: Kněz stál sám na prahu kostela. Venku bylo mnoho lidí, ale nemohli dovnitř do kostela, protože byla před kostelem velká jáma. Kněz jim to chtěl usnadnit, nosil z kostela sochy, obrazy, lavice, vše, co šlo dát ven... Jáma se zaplnila, lidé se nahrnuli do kostela, ale nebylo tam nic, ani svatostánek... nebylo jim co dát...

Tedy pozor na líbivost přizpůsobování se světu - nesmí to být za každou cenu, nemůžeme se zříkat toho, co je podstatou, co je tajemstvím, co je náročné pro ty, kteří hledají opravdu něco důležitého. Navzdory jámě předsudků a našich hříchů lidé mohou vejít a nechat se oslovit.

A jak ano?

Nebát se jít i za těmi, kteří se tváří nasyceně; to neznamená, že jsou syti, oni si svůj duchovní hlad ani neuvědomují... Nebát se být chvíli s nimi a pochopit jejich mentalitu, mluvit současným jazykem, ale starou neměnnou pravdu, předat jim Boží slovo, které je i pro ně a nabídne jim Pravdu, a

přivést je před eucharistii, ta je naučí něco o Lásce, která jde až za smrt, která dává vše, která nikdy nepřestane, která to s námi nikdy nevzdá... /Lada/

ČTENÁŘSKÉ OKÉNKO ANEB STOJÍ ZA PŘEČTENÍ

Nedávno - při setkání MM - mi byly nabídnuty dvě knihy jedné rwandské dívky - **Immaculée Ilibagizy**, která přežila nesmyslnou válku mezi dvěma kmeny v Africe.

Názvy jsou: **Přežila jsem a Odpustila jsem**. Knihy na sebe navazují.

Silná víra autorky, především však odpuštění, jí pomohly vydržet hrůzné činy, které zde popisuje. Toto poutavé čtení svědčí o veliké Boží lásce ke všem lidem, kteří mají otevřená srdce pro Pána. Obě knihy mě natolik oslovily, že se chci s vámi podělit o několik myšlenek:

Každá láska začíná úsměvem.

Nikdy neber víru jako samozřejmost.

Náš vztah s Pánem je ten nejúžasnější vztah jaký kdy zažijeme, je ale třeba o něj stále pečovat, aby se upevňoval a vzkvétal.

/Zdenka Fialová/

Dovolte mi, abych vás upozornila ještě na jednu knihu **Immaculée Ilibagizy** - **Růženec mi zachránil život**, která se také (tak trochu) vztahuje ke genocidě ve Rwandě. Růženec dostala od svého tatínka, a když se tři měsíce skrývala ještě s osmi ženami v malé pastorově

koupelně, každodenní modlitba růžence ji držela při životě a dala jí sílu zabijákům odpustit. V této knize Immaculée předkládá svůj vztah a prožitek s jednotlivými tajemstvími růžence.

..." Jsem růženci tak oddána a jsem si tak jistá jeho ochrannou mocí, že nikdy neodcházím z domu bez něj. Dokonce i ve spánku jej držím v ruce. Nejsem fanatik růžence, ale jak uvidíte na dalších stránkách, opravdu věřím v jeho sílu proměňovat srdce a duše!... O růženci bylo řečeno, že je provazem, který přitahuje nebe k zemi. Mým nejhlubším přáním je, abyste dočetli tuto knihu, radostně a celým srdcem se modlili růženec a pocítili, že nebe je skutečně o něco blíž."... /Lada/

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Duchovní obnova pro mládež v Tvarožné

» O jarních prázdninách se konala duchovní obnova pro mládež. Sraz jsme měli před moravskou farou. Je pondělí ráno, něco před čtvrt na deset. Téměř všichni už mrznou na předem domluveném místě. Po krátké modlitbě nasedáme do auta a vyrážíme na cestu. Během půl hodiny se ocitáme u fary v Tvarožné. Na první pohled mě zaujme krásný kostelík na kopci. Nejdříve se pustíme do nejdůležitějšího - vaření oběda. Guláš se nám povedl. Jsme rozděleni do tří skupin. Po krátké přednášce v nich probíráme duchovní

témata. My holky jdeme spát do jedné místnosti, kam nám kluci přináší matrace. Večer je veselo. Druhý den ráno snídáme, modlíme se, probíhají debaty ve skupinkách a někteří vaří oběd. Jsou špagety. Odpoledne vyrážíme na krátkou pocházku po okolí, odřikávající Korunku k Božímu milosrdenství. Líbí se mi a je velmi jednoduchá. Začíná se šerit a my vystupujeme po schodech nahoru k tvaroženskému kostelu. Po mši následuje křížová cesta. Den zakončíme modlitbou. Vzhůru jsme ještě chvíli po půlnoci. Ráno se nám nechce moc vstávat, ale i přesto překonáme lenost a s radostí jdeme na mši. Je připravena další přednáška i s otázkami k debatování. K obědu vaříme špagety. Blíží se doba odjezdu. Pro ty z vás, kteří budete příště váhat, jestli jet na duchovní obnovu, nebojte se a jed'te. Zařijete i spoustu legrace. Děkuji otci Mariuszovi i všem ostatním, kteří se podíleli na organizaci, za krásně strávené tři dny. /Veronika Trenzová/

» Ve dnech 23.-25. února jsem se zúčastnil duchovní obnovy pro mládež, která se konala ve Tvarožné. Ubytovali jsme se v opravené prostorné faře. Kostel byl blízko fary a vypadal mohutně. Na faře jsme měli program. Ráno byly modlitby a snídane, dopoledne téma, které si skupinky zvlášť probíraly, v poledne oběd, odpoledne meditace, osobní volno, vycházky, večer byla večeře, modlitby a osobní volno

PEREGRÍNEK

podle zájmů. Byli jsme rozděleni do tří skupinek. Skupinky potom připravovaly jídlo, rozebíraly společné dané téma nebo vedly mši svaté. Duchovní obnova

se mi líbila. Jsem rád, že jsem poznal ty, které jsem potkával jenom na mši. Myslím, že jsem si odnesl i duchovní zážitky.
/Luboš Pár/

» Na duchovní obnově ve Tvarožné jsem poznala nové kamarády a zažila něco nového. Můj vztah s Bohem se více prohloubil, jeho přítomnost byla všude kolem nás. Myslím, že jsme si to všichni hodně užili! ...vaření, večerní programy, témátka, procházky, modlitby ... :-)
/Marie Pilátová/

24 hodin pro Pána

Akci vyhlásila Papežská rada pro novou evangelizaci na výzvu papeže Františka. „*Neignorujme sílu modlitby mnoha lidí!* Iniciativa 24 hodin pro Pána, k jejímuž slavení ve dnech 13. a 14. března vyzývám celou církev i na úrovni diecézí, se chce stát výrazem této potřeby

modlit se,“ uvedl římský biskup ve svém poselství k letošní postní době. Akce se koná každoročně před 4. nedělí postní. Také naše farnosti se letos poprvé zapojily. V pátek 13.3. v 17 hodin v kostele Všech svatých v Ořechově vedli muži křížovou cestu a poté byla možnost adorace do 21 hodin.

Současně v Moravanech byla od 17:30 křížová cesta, poté mše sv. a adorace do 20:30 hodin. Pak měli farníci ze všech našich farností možnost zapsat se po půl hodině na listinu soukromé modlitby doma do 17. hodiny v sobotu 14.3. Vytvořili jsme tak řetězec nepřetržitě 24 hodinové modlitby pro Pána.

/Leona/

Známe Proglas?

Proglasu se nachyluje dvacátý rok vysílání. Radio Proglas je rozhlasová stanice pro celou rodinu, kladoucí důraz na křesťanské hodnoty. Je nekomerční, neziskové, zcela odkázané na dary svých posluchačů. Nevytváří žádný zisk a všechny své peníze od dárců investuje opět do vysílání. Rádio Proglas vysílá bez reklam. Každé úterý v 18. hod. je za členy a jejich rodiny sloužena mše sv. Též za nemocné a zemřelé posluchače. Někoho by mohly zaujmout např. ranní a večerní chvály, modlitba růžence, folklorní okénko, Hrajte kapely, varhanní hudba, duchovní vzdělávací pořady, Kafemlýnek pro maminky, Vítejte seniori. Více informací naleznete na internetové adrese www.proglas.cz. KaPr - je člen Klubu přátel, dobrovolný spolupracovník. Třikrát ročně předává zásilky posluchačům (rybičkám). Jejich příspěvky může osobně, což je pro ně velice výhodné, předat jako hromadný dar. V této službě KaPra spolupracuji 19 let. Budu vděčná Pánu Bohu, pokud budu tuto, pro mne smysluplnou, pomoc dále vykonávat. */Božena Brychtová/*

Setkání „kaprů“ - kamarádů rádia Proglas - v Brně

V sobotu dne 31. ledna 2015 jsem se již tradičně zúčastnila setkání „kaprů“

v aule Biskupského gymnázia v Brně na Barvičově ulici. Letos, když si rádio připomíná již dvacátý rok vysílání, zde byla zvláště milá atmosféra. S mnohými účastníky se známe těch dvacet let a pojí nás pěkné přátelství. Program, který uvedl ředitel RP otec Martin Holík, byl bohatý a zábavný. Ocenil pomoc „kaprů“, kterých se sešlo asi 320 ze všech koutů republiky, a za jejich nezištnou pomoc jim poděkoval. Na závěr našeho setkání byla sloužena mše svatá. Další společnou akcí bude pout' v měsíci květnu na sv. Hostýn, na kterou vás srdečně zvu :).

/Zdenka Fialová/

Postní duchovní obnova

V sobotu 14. března se v moravanském kostele uskutečnila postní duchovní obnova. Vedl ji otec Augustin Gazda, představený benediktinské komunity v Rajhradě. V poutavé přednášce nám popovídal o třech věcech, které by pro nás křesťany měly být samozřejmé jak ve všedním životě, tak hlavně teď v postní době. Je to MODLITBA, která by měla být součástí každého dne, který nám Bůh dává. ALMUŽNA a to nejen ta finanční, ale i taková, kterou dáváme potřebnému člověku svůj čas třeba jen tím, že si s ním v jeho osamělosti přijdeme popovídat, přineseme nákup, či pomůžeme jakkoli jinak. A v neposlední řadě je to PŮST. Tím se ovšem nerozumí hladovění. Postit se stejně dobře můžeme i tím, že si odřekneme věci, které jinak často

používáme ke své potěše. Například televizi, počítač, sladkosti i cigarety. I tak se může pŕst posunout do obdarování jiných, protože čas strávený mimo dosah obrazovky můžeme věnovat právě někomu, kdo je osamělý.

Po poutavé přednášce byl čas na tichou adoraci, během níž jsme měli možnost přistoupit ke svaté zpovědi. Následně otec Augustin sloužil mši svatou, kterou doprovodila krásným zpěvem moravanská schola. Po skončení mše svaté jsme ještě mohli setrvat na adoraci a po požehnání otce Mariusze jsme se posilněni duchovním slovem rozešli do svých domovů.

Byl to krásně strávený čas s naším Pánem. */Martina Urbanová/*

Sv. Peregrin u sv. Maří Magdaleny

Dovolte, abych se s vámi podělila o svůj radostný objev - další místo, kde je připomínka sv. Peregrina. V kostele sv. Maří Magdaleny na Masarykové ulici v Brně je celodenní Výstav Nejsvětější Svátosti a také možnost stálé zpovědní služby. Celodenní adorace denně kromě soboty trvá už od roku 1912 (tj. 103 let!). V roce 2014, během června až září, prošel interiér kostela opravami. Zrak snad každého, kdo v chvíli ztišení klečí před Pánem, se zastaví na ústředním obraze na hlavním oltáři. Je na něm znázorněna patronka kostela, svatá Maří Magdalena, jak líbá nohy Ježíše Krista a omývá je svými slzami. Gesto člověka, který toho v životě

hodně pokazil, a se slzami a láskou jde prosit za odpuštění, je bohaté na rozjímání. Vlevo od obrazu směrem vzhůru je bílá socha sv. Peregrina.

Mnoho věřících z rušné ulice vejde dveřmi tohoto kostela do ticha a modlitby. Také maminky z hnutí Modlitby matek se v tomto kostele od roku 2012 modlí každé čtvrtletí tzv. triduum. */Leona/*

CO NÁS ČEKÁ

◀ Na Velký pátek **3.4. začíná Novéna k Božímu milosrdenství**. Modlitba novény spočívá v prosté modlitbě korunky k Božímu milosrdenství. Ke společné modlitbě novény jsme zváni od Velkého pátku do 2. neděle velikonoční i do našich kostelů.

◀ 2. neděle velikonoční **12. dubna je neděle Božího milosrdenství**. V Nebovidech po mši sv. v kostele sv. Kříže jsme zváni v cca 15:15 na pobožnost k Božímu milosrdenství. Tuto neděli 12.4. pořádá také Centrum pro rodinu a sociální péči v Brně Rodinnou pout' z Útěchova na Vranov. Bližší informace k této pouti najdete na nástěnce.

◀ **Velikonoční koncert** se uskuteční v neděli 19. dubna v kostele sv. Jiří

◀ Farníci z kostela sv. Jiří v Tikovicích zvou na **poutní mši sv. ke cti sv. Jiří v sobotu 25. dubna**. V 16:30 bude modlitba růžence a v 17:00 mše sv.

PEREGRÍNEK

◀ Moravanská farnost zve na **setkání rodin z našich farností v Osově Bítýšce 1.-3. května**. Program je připraven od pátku 1.5., kdy účastníky čeká malá pout' na Svatou Horu, sportovní odpoledne pro děti, fotbalový zápas svobodných proti ženatým a turnaj v petanque. V sobotu 2.5. proběhne již tradiční pěší pout' do Křižanova ke sv. Zdislavě zakončená společnou mší sv. Bližší informace a podrobný program bude včas ohlášen.

◀ Farníci a Společenství sv. Peregrina zvu na **poutní mši ke kapli sv. Peregrina v pátek 8. května** ve svátek Panny Marie, Prostřednice všech milostí. Procesí vyjde v 14:00 od pneuservisu na Kyselkové ulici, v 15:00 bude sloužena u lesní kaple mše sv.

◀ Zájemci, kteří chtějí pomoci s úpravou okolí kaple k pouti, mohou přijít v **sobotu 2. 5. v 9:00 ke kapli na brigádu** s vlastním náradím nebo se domluvit v sakristii na odvoz autem ke kapli.

◀ Tradiční květnová **autobusová pout' do Žarošic** se uskuteční **ve středu 13.5.** Odjezd autobusu v 17:00 bude zajištěn ze Silůvek, pojedede přes Prštice, Ořechov, Nebovidy a v cca 17:30 bude v Moravanech. Zapisovat se můžete na připravené archy v sakristii a současně provést platbu 130 Kč.

◀ V **pátek 15. května začíná nověna k Duchu svatému**. Jsme vybízení k soukromé modlitbě. V pátek 15.5. po mši sv. v Moravanech v cca 19:30 jsme zváni ke společné modlitbě začátku nověny.

Bohoslužby o Velikonocích

	Ořechov – sv. Jiří	Ořechov – Všech svatých	Moravany – sv. Václava	Nebovidy – sv. Kříže
Zelený čtvrtek 2.4.	17:45		19:15	
Velký pátek 3.4.		17:00 křížová cesta 17:45 obřady	18:30 křížová cesta 19:15 obřady	
Velikonoční vigilie 4.4.		19:00	21:15	
Hod Boží velikonoční 5.4.	14:30	9:00	10:45	
Velikonoční pondělí 6.4.		9:00	10:45	14:30

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, Magda Šimová, P. Mariusz Sierpniak. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@atlas.cz Telefon: 777 674 936